

PARANOIA

Kort geleden kreeg ik via-via de groeten van een oude bekende. Dat is leuk, ik waardeer dat, en heb direct de groeten terug gedaan, via-via.

Wel ben ik nu enigszins beducht, moet ik bekennen. Ik ken de oude bekende een beetje. Net als ik geeft 'ie weleens zen trainingen en cursussen, dus we delen een passie, zou je kunnen zeggen. Maar zijn handelen lijkt soms net zo instrumenteel als de manier waarop hij zen presenteert, namelijk: je doet het om er zelf beter van te worden. Dus nu lig ik natuurlijk te woelen. Wat betekenen die groeten? Wat komt er hierna? Wat wil deze oude bekende van mij dat hij zelf niet heeft?

Er was een tijd dat ik hem nog weleens bij toeval trof, op de Oudegracht. Als ik dan zei: 'Hoi, hoe gaat het met je?', was zijn antwoord steevast: 'Ja, goed, het gaat goed met de business'. Daarmee bedoelde hij dan dat hij veel cursisten had, veel bedrijfstrainingen gaf, en dat hij er goed van boerde, zeg maar. Dat kan ook je levensdoel zijn natuurlijk, zen persen in de commerciële wetten van de vrije markt. En als je je daarmee vereenzelvigd gaat het inderdaad pas goed met jou als het kwantitatieve en financiële succes eclatant is. Rijk maar arm, zou je dat ook kunnen noemen.

Dit is de man die ooit zei te concurreren met Coca-Cola. In top-of-mind-positie, neem ik dan aan. Waaraan denk je eerder bij het bevredigen van je behoefte tot plezier en ontspanning, het wereldberoemde ranke flesje, of Nijntje in zazen? Het is de man die zen verkoopt vanwege het hoge gehalte gelukshormonen per dosis. En mensen trappen erin. Zen is religie, religie is opium van het volk, dus wat doet deze man anders dan Marx zijn gelijk geven?

Dit is ook de man die een campagne is gestart om de wereldvrede eens wat bekender te maken. Iets edels is onontbeerlijk, anders is het leven leeg, en leegte heb je toch al in overvloed, in zen. Er worden geen onderhandelingen begeleid tussen Israël en de Arabische wereld, we moeten het hebben van de kreet dat wereldvrede mogelijk is. De kracht van positief denken dus. Ik denk dat ook hier de mate van succes van de campagne vooral een indicatie is voor de mate van welbevinden van de bedenker.

Het is ook de man die voor veel geld een opleiding tot zenleraar verkoopt, en nog zo wat van die dingen, maar goed, het beeld is duidelijk, en vast ook duidelijk ingekleurd, door mij dan. Ik denk wel dat u nu de indruk heeft dat ik van de bovengeschetste benadering niet zoveel moet hebben. En dat klopt eigenlijk ook wel. Maar goed, blijft de vraag, wat betekenen die groeten nu toch in hemelsnaam? Wat zit erachter? Ik weet het nog niet, misschien komt het nog. Misschien ook niet, is het alleen mijn eigen paranoia, zijn het gewoon groeten, jeeuwetwel, het is zoals het is, typisch zen dus eigenlijk.

Mocht er wél een addertje onder het bedauwde gras zitten, dan zult u mij binnenkort zien rijden in een glimmende auto van de zen-zaak, in pak en stropdas, en zal ik in mijn columns de merites van de zenbeoefening breed uitmeten. Alles omdat ik toch ook ergens van moet leven. Want zo sterk sta ik ook niet in mijn schoenen natuurlijk, als éénling, dat ik weerstand kan bieden aan de nietsontziende werking van de markt. Principes zijn er om overboord te zetten. U hoort nog!

Ron Sinnige, april 2009